

Návrh na vydání Václava Řezáče v ČK

Dílo Václava Řezáče se rozpadá na tři časová období, která se značně liší literárními kvalitami. Zatímco v počátcích autor teprve hledal vlastní prozaický výraz, napodoboval literární vzory (*Větrná setba*, *Slepá ulička*), po roce 1945 a zvláště po Únoru přijal zasvě okleštěné pojetí umění - literatura má podle něho "položít jasně otázku, řešit ji před čtenářem tak, aby mohl nahlédnout do všech jejích zákrutů, a zodpovědět ji beze zbytku".

Je tedy více než zřejmé, že pro ČK připadá v úvahu pouze střední Řezáčovo období, léta 1940-1944, kdy se stal skutečným mistrem psychologické prózy a vydal v krátkém sledu tři své vrcholné romány: *Černé světlo* (1940), *Svědék* (1942), *Rozhraní* (1944). Jsou to díla poměrně rozsáhlá a je patrně možno volit jenom jedno z nich. První dvě tematizují mravně narušené lidství, dokonce až fantomatické zlo (*Svědék*) a měla v době okupace dobově alegorický smysl. V *Rozhraní* mizí jistá démoničnost. Hlavní téma hledání lidské integrity a postup románu v románu můžeme i dnes vnímat jako aktuální.

Textologické problémy by měly být minimální. *Rozhraní* vyšlo v kritickém vydání v 80. letech v zahájených (a nedokončených) Řezáčových spisech, editorkou byla dr. Jarmila Víšková.

Vzhledem k vytíženosti dr. Víškové navrhuji, aby (v případě, že s tím bude Jarmila Víšková souhlasit) editorkou v ČK byla dr. Marie Havránková.

Rozsah: autorský text 24 archů. Textologické komentáře Marie Havránková (příp. Jarmila Víšková, asi polovina), literárně historické komentáře Jiří Holý (asi polovina), cca 1 arch. Termín odevzdání lektorovi: 31.12. 1996.

22. 3. 1996

Jiří Holý